et mūdū ſuis cū oībus tueāt̄. Hōp
nus em̄ auaricie et corpales delicie
q̄ plures illoꝝ debilitauit ne dyabo
lo q̄ant reſiſtē. Septiā cauſa flet⁹
deſtructio ē oimoda ciuitatis ac icē
dīū. Vnde legit̄ iēm̄. ij. Venit nabu
zardan pn̄ceps milicie et incēdit do
mū dn̄i et domū regis et oēs domos
iħrlm et oēm domū magnā igne com
buſſit. Nabuzardan int̄ptat̄ ꝓphia
alienī iudicij ⁊ ſig̃t irā dei q̄ p̄nūciat
nobis cotidie futuꝝ iudiciū. hūc mū
dū et oēs amatores cōburet igne
inextīguibili et deſtruet oīa q̄ deſide
rant̄ in hoc mūdo. Tranſibit quippe
mūdus et ois cōcupiſcēcia eius. Ro
gate ergo dn̄m ut ſic mundū iſtū im
mūdū et ſi corpe ſurgē nō poſſu⁹ ſal
tē aīa fugia⁹ ſicq̄ꝫ cū iħu mō flea⁹
ut poſtea in eloꝝ ſocietate rideā⁹.

Dn̄ica xi. Sermo. lxv.

Publicanus a longe ſtans no
lebat oculos ad celos leuare.
ſed perciens pectus ſuū dicēs. De⁹
ꝓpicius eſto michi pc̄ori. Nota ꝙ
publican⁹ iſte figurā gerit veri peni
tētis Cū aūt nos oēs peccauerim⁹
et penitē nos oporteat ſex nobis ne
ceſſaria ſūt ad terā pma; q̄ ex iſti⁹
publicani fcīs ꝯgnoſcūt̄ ⁊ vbis. p̄mū
ē cōſideracō dīne ſeueritatis. ſcd̄m ē in
ſpectio ꝓprie fragilitatis. terciū ē do
lor admiſſe iniq̄tatis. q̄rtū ē ſinceri
tas cōfeſſionis. q̄ntū ē ſtrēnuitas ſa
tiſfactiois. ſextū ē ſupplicitas oroīs
Primo igit̄ nc̄ia ē nobis cōſiderā
cō dīne ſeueritatis q̄ innuit̄ ibi vbi d̄r
publican⁹ a lōge ſtās. Serui em̄ q̄
deliquūt ſeueritatē dn̄oꝝ ſuoꝝ ꝯſide
rātes nō audēt a ꝓpinq̄re. ſꝫ a longe
ſtāt ꝓpt̄ metū. et nobis ita vtile eſt
ut ſeueritatē diſtricti iudicis attēda
m⁹. et ſic ꝓpt̄ timorē eius pc̄are deſi
ſtim⁹. Timor q̄ppe dn̄i expellit pc̄m
ſicut d̄r ecc̄⁹. i. Seueritatē iſti⁹ iudi
cis ꝯſiderauerāt iob q̄ d̄r ix. c. De⁹ cui⁹
ire neō reſiſtē poteſt q̄nt⁹ ſū ego ut
rn̄deā ei et loquar vbis meis cū eo
q̄ eciā ſi habuerī q̄ppiā iuſtū nō rn̄de
bo ſꝫ meū iudicē deprecabor. Si em̄
fortitudo querit̄ robuſtiſſimus ē. ſi e
quitas iudicij nemo audet ꝑ me te
ſtimoniū reddere. ſi iuſtificarē me vo
luero os meū cōdēpnabit me. ſi inno
cētē me voluero oſtēdere prauū me
cō ꝓbabit. Scd̄o nc̄aria eſt nob̄
inſpectio ꝓprie fragilitatis q̄ notat̄
ibi. Nolebat oculos ad celū leuare
terrā et ſeipm̄ ex terra aſſūptū aſpi
ciebat. Ita et nos ꝓpriā fragilitatē
humilit̄ delem⁹ inſpicē ne pc̄a aude
amus ꝑpetrare ⁊ tā diſtrictū iudicē
ad iracūdiā ꝓuocaē. Quō audet ille
pc̄are q̄ oī incertitudine incercior ē
vtrū cras ſit victurus. et q̄ tūc forſi
tan ſn̄īaꝫ etne dāpnacōis ē auditu
rus. ꝓprie fragilitatis nos ōmonet
dn̄s ita loquens. gen̄. iij. In ſudore
vultus tui veſceris pane tuo donec
reuertaris in terrā de qua aſſūptus
es. quia puluis es ⁊ in puluerē reū
teris. Sudor vultus nr̄i ſūt lacrime
noſtre. et hee eciā nobis debent eſſe
panes die ac nocte ſicut d̄r in p̄s. ut
videlicet miſereat̄ nr̄i qui de pulue
re nos creauit. puluis em̄ ſumus et
in puluerē reuertemur. De fragilita
te eciā cōdicōnis nr̄e aug⁹ in libro de
vbis dn̄i. Quid fragili⁹ vaſe vitreo
⁊ tn̄ ſuat̄ ⁊ durāt p ſecla. Nos ergo

fragiliores et infirmiores ſum⁹ qui
int caſus ambulam⁹· et ſi vitrei eſſe
mus minus caſus timēm⁹· Caſus
appellat aug⁹ q̄ſlibet infirmitates
q̄ nobis minānt̄ corpis et aīe ſepacō
nē· Tercō nēcarius ē nobis dolor ad
miſſe iniq̄tatis q̄ notat̄ ibi vbi dr̄· ꝑcu
tiebat pectus ſuū· Dolor em̄ ſuſcitat̄
ex vehemēti pectoris tūſione· Dolere
itaqȝ debem⁹ ꝯtcōis dolore ꝓpt pctā
nrā ſicut dolet pturiēs in āguſtijs ꝑ
turitionis· Vn̄ dr̄ micheas iiij· ad a
nimā penitēte· Dole et ſatage filia ſy
on q̄ı pturiēs· Et vē nēcariū ē nobis
ut ſic doleam⁹ q̄tn⁹ a monſtruoſo
partu pctōꝝ quē a dyabolo ꝯcepi⁹
et qui lacerāt et diſſecat itериora aīe
nrē quātoti⁹ libēmur· Dolē eciā dȝ
pctor qꝛ pctīs ſuis deū offendit quē
ad modū mr̄ dolē ꝯſueuit in morte v
nigeniti et dilā filij ſui· Vn̄ dr̄ dn̄s
zach· xij· Aſpiciēt ad me quē ꝯfixe
rūt ſcȝ criminibȝ et pctīs et plāgēt plā
ctu q̄ı ſup vnigenitū et dolebūt ut do
lere ſolēt in morte ꝑmogeniti· Quar
to nēcaria ē nobis ſinceritas ꝯfeſſi
onis q̄ eciā innuit̄ ibi vbi dr̄· ꝑcutiēs
pectus ſuū· Qn̄ em̄ pect⁹ ꝑcutit̄ q̄dā
ſon⁹ elicit̄ ex iñ· monet g° nos ſpūs
ſcūs i ec· xij· vt pctā nrā tēpeſtiue ꝯ
fiteamur Añ mortē inq̄t ꝯfitē a mor
tuo em̄ q̄ı nichil ſit ꝑit· ſ· ꝯfeſſio· ꝯfi
teberis viuēs viu⁹ et ſan⁹ ꝯfiteberis
Nō qꝛ monet nos ut añ mortē ꝯfite
amur et ſani· Multi q̄ppe ꝑ h° decipi
ūt qꝛ differt pnīaȝ ſuā ad horā mor
tis· Vn̄ dr̄ aug⁹ in q̄dā ſmone de pe
nitētia· Agēs pnīaȝ et recōciliatus
dū ſanus ē et poſtea bn̄ viuēs ſecu
rus hinc exit· Ego nō ſū ſecurus· Nū

q̄d dico dāpnabit̄ nō dico· ſȝ nō dico
eciā liberabit̄ Vis qd̄ incertū ē eua
dē· Age pnīam dū ſanus es· ſi ſic a
gis ſecur⁹ es· Quarē ſecurus es· qꝛ
egiſti pnīaȝ eo tpe q̄ potuiſti pctāre·
Si āt tūc vis agē pnīaȝ qn̄ iā neq̄s
pctāre· pctā te dimiſerūt nō tu illa·
Nō eciā qꝛ dr̄ ecc⁹ ſup̄ ꝯfitē ꝯfiteberis
Tria q̄ppe gnā ſūt pctōꝝ ꝯfitēda vi
delicet pctā cogitacōnū locucōnū et
opacōnū· Qꝛ eciā pctā itegralit̄ ſint
ꝯfitēda ꝑ hoc oñdit̄ qꝛ dr̄ ꝯfitē· Qꝛ
oīa ſimul facē dēs ne videlicet hone
ſta pctā ꝯfitearis et inhoēſta retice
as ne eciā ꝯfeſſionē tuā in plures ſa
cerdotes diuidas ut· ſ· vni ptē et ter
cō et q̄rto et quito et ſexto ptē ꝯfite
aris· Quinto nob̄ nēcaria ē ſtrenui
tas ſatiſſactionis q̄ notat̄ ibi vbi dr̄
ꝑcutiens pectus ſuū· Pectus em̄ ꝑ
cutere non poterat niſi manū mouiſ
ſet· Manibus aūt opamur· Unde ꝑ
motū manus ſatiſſactio deſignatur
que maxīe in duobȝ conſiſtit videli
cet in corpis afflictione et elemoſina
rū largicōe· Corpis afflictio ꝯſiſtit
in ieiunio fletu et cilicijs in diſcipli
nis in genuflectionibȝ et ꝑegrinacōi
bus et huiuſcemodi corporalibȝ ex
ercicijs· De iſta afflictione dicit do
minus in leuiti· xxiij· Affligetis ani
mas veſtras in die expiationis q̄a
dies propiciationis eſt· Omnis ani
ma que afflicta non fuerit in die hoc
peribit de populis ſuis· Dies expia
tionis eſt tempus huius vite ad pe
nitentiam nobis conceſſum· Qui ſe
in die iſto non afflixerit per peniten
tiam ꝑibit a nūo elcōꝝ· Si quis em̄
impenitēs diſceſſerit nō inueiet grāȝ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cor̄a oculis dn̄i· Poſt hanc quippe
vitā nō ē tēpus miſerendi ꝫ potius
crimiā puniēdi· Ad ſatiſſactionē eci
am requirit̄ elemoſinaꝝ largicō De
hac dixit daniel iiij· ad nabugodo
noſor regē qui multas iniquitates
cōmiſerat· Cōſiliū meū rex placeat
tibi et pc̄ta tua elemoſinis redime ⁊
iniq̄tates tuas miſericordijs paupe
rū· forſitan deus ignoſcet delictis tu
is· ¶ Sexto requirit̄ ad verā peni
tēciā ſupplicitas orōnis q̄ maifeſte
demrātur ibi vbi publican⁹ nō alie
nū pecc⁹ p detractionē ꝫ ſui p ꝯtry
cōcat⁹ cognicōnē pauciēs dicebat ad
dn̄m· De⁹ ꝓpici⁹ eſto m̄ pc̄cori· Et nō
ꝙ ad orōnē ut digna ſit exaudiri a
dn̄o q̄tuor req̄rūt̄· primū ē ꝙ p fidē o
rās in deū moueat̄· ſc̄dm ē ꝙ p ſpem
de di mia nō diffidat̄· terciū ē ꝙ p ca
ritatē ſalus aīe in orōne q̄rat̄· q̄rtū
eſt ꝙ ab orāte huilitas hēat̄· Sup
bia quippe nichil impetrare p̄t a do
mino· et certe hec q̄tuor inueniūt̄ in
orōne publicani· Per fidē nāq3 mo
uebat̄ in deū· vn̄ dixit deus· Spem
quoq3 habuit ut exaudiret̄· Si em̄
de mia dei deſperaſſet ꝓpiciacōnē ei⁹
nō imploraſſet· dixit em̄· De⁹ ꝓpici⁹
eſto michi pc̄cori· Per caritatē eciā
aīe ſalutē queſiuit· vn̄ dixit· de⁹ ꝓpi
cius· Et nichilo⁹ huilitatē habuerit
p hoc patet ꝙ ſe pc̄corē appellat di
cēs· Deus ꝓpici⁹ eſto michi pc̄cori·
Hec aūt et nos k̄mi in orōnibȝ nr̄is
hr̄e debem⁹ videlicet fidē· ſpem· cari
tatē· et humilitatē· Rogate ergo do
mī ut ſic nūc p verā pn̄iam remiſſio
nē nr̄oꝝ criminū optineam⁹ ut tan
dē exultātes corā xp̄o in āgeloꝝ con

ſorcijs appaream⁹· Qd̄ nobis ꝛc̄.

¶ Dn̄ica xij· Sermo· lxvi·

Apprehēdēs ih̄s ſurdū et mutū
de turba ſeorſū miſit digitos
ſuos in auriculā eius et expuēs teti
git linguā eius ⁊ ſuſpiciēs in celum
ingemuit· ¶ Duo ſūt hic p̄ncipalit̄
notāda· Primū ē qui p ſurdū et mu
tum figuret̄ Scd̄m ē qualit̄ iſte ſur
dus et mutus a dn̄o curet̄ ¶ De pri
mo nō ꝙ p ſurdū et mutū q̄libet pec
cator figuret̄· Vn̄ d̄t in p̄s· in pſona
pc̄coris in iij· pn̄ali p̄s· Ego tꝙ̄ ſur
dus nō audiebā et ſicut mutus non
apperiens os ſuū· Pc̄cor igitur q̄ diu
in pc̄cis ē ſurdus ē ꝙ nō audit cū ef
fectu clamorē vocacōis diuine qua
nos vocat ad pn̄iaȝ· Vnde cōqueri
dn̄s in p̄s· lxviij· ꝙ clamor eius nō
audiat̄· Ait em̄· laboraui clamans
rauce fc̄e ſūt fauces mee· Et nō ꝙ
ip̄e ſanguis ih̄ū clamat vocāns nos
ad pn̄iaȝ· Vn̄ d̄t dn̄s i iob· xvi· Ter
ra ne operiat ſangnē meū neq3 inueni
at locū in te latēdi clamor me⁹· Tūc
t̄ra· i· hō terrenus ſaguinē dn̄i opit
et tūc clamor dn̄i locū latēdi in eo in
uenit qn̄ videlicet miſer pc̄cor pc̄co
rū delectacōibus occupatus nō curat
remiſci paſſionis dn̄ie q̄ clamat ad
pc̄corē ut ad dn̄m reu̾tat̄· Et ſangs
ih̄u xp̄i clamat teſtat̄ eciā aplūs ad
heb· iij· ita dicēs Acceſſiſtis ad ſan
guinis aſpſionē melius loquentē q̄
abel· Nō ſangs abel poſtulauit vin
dictā· Unde dn̄s dxit cayn gen̄· iiij·
Quid feciſti? vox ſanguinis fratris
tui clamat ad me de terra· Nunc igi
tur maledictus eris· Sanguis ihe
ſu vero poſtulat pro nobis dei miaȝ